

Zona de nidificació d'orenetes

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Torreblava, entre carrer Diputació i passeig Pompeu Fabra
Alçada: 207

Coordenades:

Latitud: 41.46639
Longitud: 1.82469
UTM Est (X): 401854
UTM Nord (Y): 4591200

Classificació

Número de fitxa 08222 - 71
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Decret 2/2008 de 15 d'abril
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: 1913501DF0911S0001ZZ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 05/02/2013 - 01:00

Descripció

En el ràfec orientat a llevant d'una nau industrial del carrer Torreblava, en els números 40 i 72 del carrer Major, o en el carrer de Pompeu Fabra, es poden observar diverses colònies de nidificació relativament importants de l'espècie protegida oreneta cuablanca (*Delichon urbica*). Es diferencia de les altres orenetes europees pel seu carpó blanc. Les parts inferiors són blanques i el cap,

l'esquena, les ales i la cua són d'un color negre blavós. Les potes i els peus són curts i emplomats de color blanc. Les orenetes més joves, poden tenir un color grisós pels costats del pit que es va tornant blanc a mida que esdevenen adultes. El niu que construeix, té una forma hemisfèrica, amb una obertura circular normalment situada a la part superior. Aquesta obertura tan petita permet defensar el niu d'intrusos i evitar que l'ocupin altres ocells com els pardals. Tan el mascle com la femella s'esmeren en la seva construcció amb continus viatges a les rieres i camps on troben el fang necessari per bastir el niu. Quan plou es pot observar a altres orenetes ajudant a la construcció de nius. De fet aprofiten el fang que els proporciona la pluja i al mateix temps eviten a altres parelles d'orenetes una pèrdua de temps i esforços inútils. Les boletes de fang es barregen amb la saliva que ho transforma en una mena de ciment. Mentre que d'altres transporten els materials, la futura mare va donant forma al niu i el poleix fregant les seves plomes per eliminar qualsevol rugositat que pogués ferir els petits un cop sortits del niu. La terra barrejada amb palla, pels i altres elements cohesionants enforteix les parets del niu; a l'interior s'hi col·loquen plomes.

Observacions:

A l'hora d'intervenir per a solucionar conflictes de salubritat originats per aquestes espècies, sobretot per la cuablanca que és la que nidifica en els ràfecs de les cases del nucli urbà, cal informar als propietaris que es poden posar planxes protectores per que no embrutin, que es poden netejar quan l'oreneteta torna a l'Àfrica. En cas de voler retirar algun niu conflictiu tindrà l'obligació de sol·licitar un permís al Departament de Medi ambient de la Generalitat de Catalunya

Història

Durant l'època de cria les podem trobar repartides per tot Europa, el nord-oest d'Àfrica, l'Àsia Central, la meitat nord d'Àsia amb l'excepció del nord de Sibèria. A la tardor emprenen el viatge cap a l'Àfrica subsahariana i la Península de Malàisia, les dues grans regions d'hivernada. A Catalunya nidifica al 95% del territori, i comença a arribar a la segona quinzena de març iniciant el seu retorn a finals d'agost, tot i que hom acostuma a veure'n fins a la primera quinzena de novembre. L'oreneteta cuablanca s'alimenta d'insectes voladors: mosques, mosquits i pugs que a diferència de l'oreneteta vulgar són caçats durant el vol a molt més alçada. El seu règim alimentari i els beneficis que comporten a l'home han desembocat en la protecció legal de l'espècie, tant a nivell nacional, com estatal i internacional.

Bibliografia

ANDINO, Héctor et alii (2005). Atlas dels ocells nidificants del Maresme. Andino, H; Badosa, E; Clarabuch, O i Llebaria, C. editors. Barcelona.

ARDLEY, Neil (1979). Las aves. Editorial Fontalba. Barcelona.

BOSCH MARTÍNEZ, Laura (2005). Primer cens dels nius d'oreneteta vulgar (*Hirundo rustica*), Cabrils (El Maresme). Inèdit.

BOSCH MARTÍNEZ, Laura (2005). Primer cens dels nius d'oreneteta cuablanca (*Delichon urbica*), Cabrils (El Maresme). Inèdit.

